

Către,

SENATUL ROMÂNIEI

În atenția **Domnului Secretar General Mario-Ovidiu OPREA**

Subiect: Punct de vedere privind propunerea legislativă nr. b140/11.03.2026

Stimate Domnule Secretar General,

ANCOM	
REGISTRATURA	
INTERFAȚĂ DIGITALE	Nr. <u>SC-Δ4-9483</u>
Zi a <u>24</u> Luna <u>04</u> Anul <u>2026</u>	

Biroul permanent al Senatului

L 260, 27.4.2026

Având în vedere adresa dvs. nr. 1243/16.03.2026, transmisă Autorității Naționale pentru Administrare și Reglementare în Comunicații (denumită în continuare ANCOM) și înregistrată cu nr. SC-6566/20.03.2026, prin intermediul căreia ne-ați înaintat, spre avizare, Propunerea „*legislativă privind verificarea electronică a vârstei pentru produse și servicii cu restricții de vârstă în mediul online (b140/11.03.2026)*”, menționăm următoarele:

În ceea ce privește proiectul supus analizei, apreciem, în primul rând, necesar să precizăm că, la nivel legislativ, nu avem cunoștință de existența unei definiții a sintagmei „interfață digitală”. În schimb, Regulamentul privind serviciile digitale¹ definește, la art. 3 lit. m), noțiunea de „*interfață online*” ca fiind „*orice software, inclusiv un site web sau o parte a acestuia, precum și aplicații, inclusiv aplicații mobile*”. În măsura în care legiuitorul a avut în vedere, prin utilizarea sintagmei „*interfață digitală*”, elementele anterior menționate, considerăm oportună alinierea terminologiei utilizate în proiect la definițiile deja consacrate la nivel european.

Totodată, menționăm că, potrivit art. 8 din Regulamentul privind serviciile digitale, furnizorilor de servicii intermediare (inclusiv furnizorilor de servicii de găzduire/platformelor online) nu li se poate impune o obligație generală de monitorizare a informațiilor pe care le transmit sau le stochează. În consecință, conținutul online în raport cu care furnizorii de servicii intermediare ar urma să aplice un mecanism de verificare a vârstei trebuie definit într-o manieră cât mai clară și detaliată, prevederile art. 1 alin. (1) din proiectul de lege supus analizei (respectiv „*produsele ori serviciile a căror vânzare, furnizare sau acces este interzisă sau condiționată de împlinirea unei vârste minime*”) fiind formulate într-un mod excesiv de general.

De asemenea, conform definiției prevăzute la art. 2 lit. d) din proiectul de act normativ, soluția tehnică de verificare a vârstei este furnizată de comerciant sau de un terț, în timp ce art. 5 stabilește că serviciul public de verificare a vârstei — care constituie un mijloc electronic de verificare în sensul aceleiași definiții — este dezvoltat și operat de Ministerul Afacerilor Interne (MAI). Deși intenția legiuitorului pare să fie în sensul oferirii unei soluții alternative, puse la dispoziție în mod gratuit de către MAI, utilizarea termenului „complementar” în cadrul art. 5 alin. (2) din proiect dă naștere la echivoc, întrucât indică utilizarea împreună atât a soluției dezvoltate de un comerciant/terț cât și a celei dezvoltate de MAI.

Totodată, din analiza textului legal propus, nu rezultă cu claritate care sunt posibilitățile tehnice aflate la dispoziția comercianților în vederea asigurării verificării corespunzătoare a vârstei, având în vedere că, potrivit art. 3 alin. (2) din proiectul analizat, **atât comercianților, cât și eventualilor terți** le este interzis să solicite, colecteze, copieze, stocheze sau să prelucreze în orice

¹ Regulamentul (UE) 2022/2065 al Parlamentului European și al Consiliului din 19 octombrie 2022 privind o piață unică pentru serviciile digitale și de modificare a Directivei 2000/31/CE.

alt mod, în scopul confirmării vârstei, date de identificare ale consumatorilor ori copii sau imagini ale actelor de identitate sau ale altor documente personale ale acestora. În plus, aceștia au posibilitatea de a prelucra exclusiv rezultatul confirmării vârstei consumatorului, conform art. 3 alin. (3). Cu toate acestea, nu este clar cine va realiza efectiv această confirmare, în condițiile în care aceleași interdicții privind solicitarea și prelucrarea datelor cu caracter personal se aplică inclusiv MAI, potrivit art. 5 alin. (2) teza finală.

Menționăm că, la nivel european, a fost publicată Comunicarea Comisiei Europene privind „Orientările referitoare la măsurile de asigurare a unui nivel ridicat de confidențialitate, siguranță și securitate pentru minorii online, în conformitate cu articolul 28 alineatul (4) din Regulamentul (UE) 2022/2065”.² Documentul include și o serie de soluții cunoscute sub denumirea generică „asigurarea referitoare la vârstă”, implementarea unei soluții tehnice de verificare a vârstei reprezentând o obligație potențială în sarcina furnizorilor de servicii intermediare, în vederea asigurării conformității cu cerințele legale aplicabile și a protejării efective a minorilor în mediul online. Drept urmare, considerăm necesar să se țină cont de acestea atunci când se discută posibile mecanisme de verificare a vârstei, având în vedere că, la nivel european, se poate observa o tendință de uniformizare a mecanismelor create pentru a proteja minorii, inclusiv prin dezvoltarea unui portofel european pentru identitate digitală.

Semnalăm, totuși, că separat de portofelul european pentru identitate digitală (în care este implicat Ministerul Afacerilor Interne), dar în considerarea ghidului Comisiei Europene menționat anterior, Comisia Europeană a dezvoltat o aplicație de verificare a vârstei ce este disponibilă la <https://ageverification.dev/>. Această aplicație, ce are integrat inclusiv conceptul Zero-Knowledge Proof³, poate fi inclusă în cadrul portofelului european pentru identitate digitală sau în cadrul ROeID (administrat și gestionat de Autoritatea pentru Digitalizare României). De remarcat că ANCOM, în calitate de coordonator al serviciilor digitale în contextul Regulamentului (UE) 2022/2065 al Parlamentului European și al Consiliului din 19 octombrie 2022 privind o piață unică pentru serviciile digitale și de modificare a Directivei 2000/31/CE, a inițiat discuții preliminare cu entitățile menționate anterior pentru a fi identificată cea mai bună cale în vederea adoptării soluției propuse de Comisia Europeană.

Raportat la prevederile art. 3 alin. (1) din proiectul de act normativ, precizăm că este lipsit de claritate momentul la care comerciantul ar trebui să asigure verificarea vârstei, dacă anterior finalizării comenzii sau anterior furnizării de produse și servicii, având în vedere că furnizarea de produse sau servicii intervine la o data ulterioară sau cel mult concomitentă finalizării comenzii.

În ceea ce privește prevederile art. 6 alin. (2), apreciem necesară detalierea clară a ipotezelor în care competența de constatare a contravențiilor revine Autorității pentru Digitalizarea României, respectiv a celor în care aceasta aparține ofițerilor sau agenților de poliție, în vederea evitării oricărei suprapunerii de competențe. Totodată, raportat la prevederile alin. (3) al aceluiași articol, menționăm că, în cele mai multe cazuri, când este vorba de platforme online care nu au sediul în România, nu se poate dispune suspendarea activității acestora. De altfel, suspendarea activității are natura unei sancțiuni contravenționale complementare, specifică agenților economici înregistrați în România.

În final, apreciem că orice termen stabilit pentru implementarea dispozițiilor legale ar trebui să curgă de la momentul la care destinatarii normei dispun de toate pârghiile legale pentru conformarea conduitei în raport de noile obligații impuse în sarcina lor. În contextul analizat, un astfel de moment nu poate fi anterior datei publicării normelor metodologice de aplicare a legii, menționate la art. 7 alin. (3), întrucât doar de la această dată se asigură cadrul complet și clar pentru conformare (în lipsa normelor, deși termenul de conformare ar curge, subiecții ar fi în imposibilitatea punerii în executare a obligațiilor legale întrucât conținutul concret al acestora nu ar fi încă definit). În acest sens, propunem ca termenul de 6 luni prevăzut de art. 5 alin. (5) din propunerea legislativă să curgă de la intrarea în vigoare a hotărârii de Guvern prin care au fost aprobate normele metodologice de aplicare a legii.

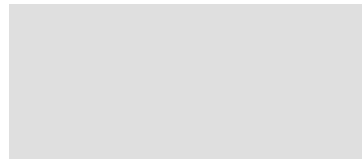
² https://eur-lex.europa.eu/legal-content/RO/TXT/PDF/?uri=OJ:C_202505519

³ <https://ageverification.dev/av-doc-technical-specification/docs/architecture-and-technical-specifications/#71-zero-knowledge-proofs>

Totodată, menționăm că, în opinia ANCOM, orice reglementare de natura celei aflate în discuție ar trebui să fie notificată Comisiei Europene prin intermediul sistemului de informații privind reglementările tehnice (TRIS) înainte de a putea fi adoptată prin legislația națională. Trebuie menționat faptul că, în această situație, începând de la data notificării proiectului, conform Directivei (UE) 2015/1535⁴, o perioadă de așteptare de trei luni - timp în care statul membru notificator nu poate adopta reglementarea în cauză - permite Comisiei Europene și celorlalte state membre să examineze textul notificat și să răspundă în mod corespunzător.

Cu stimă,

Președinte,

Valeriu Ștefan ZGONEA

---

⁴ Directiva (UE) 2015/1535 a Parlamentului European și a Consiliului din 9 septembrie 2015 referitoare la procedura de furnizare de informații în domeniul reglementărilor tehnice și al normelor privind serviciile societății informaționale